

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτῆτης
Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΕΡΙ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ἀφ' ἧς ἐν ἔτει 1833 ἐξεδόθη τὸ περὶ καταρτισμοῦ τῶν Δήμων Β. Διάταγμα δι' οὗ κατελύετο τὸ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς Τουρκικῆς δεσποτείας ὑφιστάμενον καθεστὼς τῶν κοινοτήτων καὶ ἡ αὐτοδιοίκησις αὐτῶν, τὰ πάντα δὲ, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ διορισμοῦ τῶν Δημάρχων, ἐξηρτῶντο ἀπὸ τοῦ κέντρου, ἠγγέρθησαν φωναὶ διαμαρτυρίας καὶ περὶ πολλὰ μὲν ἄλλα στρεφόμεναι, ἰδιαίτατα ὅμως κατεκρίνετο τὸ ἄκρως ἐπαχθὲς τῆς διοικητικῆς κηδεμονίας, ἣτις μετέβαλε τοὺς Δημάρχους, ἀπὸ πρώτους ἄρχοντας τοῦ Δήμου τῶν, εἰς εὐτελεστάτους δορυφόρους καὶ κομματάρχας τῶν φατριῶν, ληϊζομένους καὶ διασπαθίζοντας τὰ δημοτικὰ χρήματα, τὴν δημοτικὴν περιουσίαν.

Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης δηναστείας, ὅτε ἡ κηδεμονία τοῦ κέντρου ἐνησκείτο διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ τεταγμένων ὀργάνων τῆς διοικήσεως, ἡ δημοτικὴ διοίκησις ἐξεπλήρου κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τὸν κοινωνικὸν αὐτῆς σκοπὸν, μετρίως μὲν προάγουσα τὰ δημοτικὰ συμφέροντα, ἀλλ' ὀπωσδήποτε προάγουσα αὐτὰ, ἀφ' οὗ ὅμως τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα ἐφηρμόσθη ἐν Ἑλλάδι, ἡ δὲ ἀστεία θεωρία τῆς διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν κατεδείχθη ἐξ αὐτῆς τῆς δυνάμεως τῶν πραγμάτων οὐτοπία καὶ μόνη, αἱ κατὰ τόπους δημοτικαὶ ἀρχαὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποταχθῶσιν ὑπὸ τὰ νεύματα τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς διαφόρους φατρίας πολιτευτῶν, ἀκόμη καὶ ὅταν ἐπρόκειτο περὶ τῆς αὐστηράς τοῦ καθήκοντος ἐπιτελέσεως, διότι καὶ ὅταν εὐσυνειδήτως διηύθυνον τὰ τοῦ Δήμου εὐρίσκοντο ἀντιμέτωποι τοῦ Νομάρχου καὶ τοῦ Ὑπουργείου, δύο ἀρχῶν προϊσταμένων, αἵτινες παρέλυνον πᾶσαν αὐτῶν ἀγαθὴν βούλησιν καὶ ἐξηνάγκαζον αὐτοὺς εἰς ἐκτέλεσιν πάσης, ἔστω καὶ παρανόμου, ἀξιώσεως τῶν φίλων βουλευτῶν. Οἱ Δήμοι ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡ δημοτικὴ διαχείρισις περιήλθον εἰς οἷαν σήμερον γνωρίζομεν οἰκτρὰν κατάστασιν, συντέλεσάσης τὰ μέγιστα τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας, ἣτις μοναδικὸν ἐφαίνετο ἔχουσα σκοπὸν τὸν ἐξουτελισμὸν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν τῶν Δήμων.

Ἐθεωρεῖτο ἐπομένως ἐπιβεβλημένη καὶ ἀναπόδραστος ἡ μεταβολὴ τῆς Δημοτικῆς Νομοθεσίας κατὰ τρόπον ἀπαλλάσσοντα αὐτὴν καὶ ἀπὸ τῆς δυσφορήτου κηδεμονίας

τοῦ κέντρου, καθισταμένου ἐφικτοῦ νὰ διαχειρίζωνται οἱ Δήμοι κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν ἰδίαν περιουσίαν καὶ τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντά των, ἀλλὰ καὶ λαμβανομένης αὐστηράς, προνοίας ὥστε καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι καὶ Δήμαρχοι νὰ δίδωσι λόγον ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῆς Δημοτικῆς περιουσίας, εὐθυνόμενοι εἰς ἀνόρθωσιν πάσης ζημίας.

Περὶ τῶν σχετικῶν τροποποιήσεων ἐλήφθησαν, τῆ πρωτοβουλία τῶν ἐπαξίως ἀληθῶς κατεχόντων τὸ ἀξίωμα τῶν Δημάρχων Βόλου καὶ Ἀθηνῶν, μέτρα πρὸς συγκρότησιν Συνεδρίου πάντων τῶν Δημάρχων τοῦ Βασιλείου εἰς Ἀθήνας, πρὸς λήψιν τῶν ἀποφάσεων ἐκείνων ἃς ἡ πείρα ὑπηγόρευε καὶ νὰ ζητήσωσι παρὰ τῆς κυβερνήσεως τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν εἰσήγησιν τῶν μέτρων τὰ ὅποια θὰ ἐκρίνοντο ἀναγκαῖα πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν Δήμων τοῦ Βασιλείου.

Ἄλλ' ἐν τῇ μεταξὺ ἐπήλθεν ἡ ἐθνοσωτήριος ἐξέγερσις, καὶ τὸ πολυμήνητον Γουδί κατέπε, διὰ τῶν στρατηγοποιήσεων, τῶν ἐκκαθαρίσεων, τῶν προβιδιασμῶν τῶν στρατιωτικῶν, τῶν ξένων ἀποστολῶν, τῶν τυχαρπάστων, τῶν ἀναθεωρήσεων, τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, τοῦ πουργιτανοῦ Παναγιωτοπούλου καὶ τῆς Ἀνορθώσεως, δώδεκα ὄλα ἑκατομμύρια, τὰ ὅποια θὰ πληρώσῃ τὴν ὀδυστήριον Ἑλληνικὴν λαὸς, καὶ τὰ περὶ τροποποιήσεως τῆς δημοτικῆς Νομοθεσίας, τῆς νομοθεσίας τῆς ἀφορώσης αὐτὰ ταῦτα τὰ θεμέλια καὶ τὴν ὑπόστασιν τῆς πολιτείας, ἐκρίθησαν ἀπὸ τοὺς εἰς τὸ Γουδί ἐκδραμόντας Ἀθηναίους ὄχλους, πολλῶν ὑποδεέστερα ἀπὸ τὰ γαλόνια ὑπὲρ ὧν ἐμάχοντο εἰς τὸ Γουδί.

Εὐτυχῶς εὐρέθη εἰς Ὑπουργὸς ὅστις ἀνεμνήσθη, ὅτι οὕτω μὲν στρατηγὸς, οὕτω μὲν ναύαρχος θὰ ἐκπληρώσῃ ἡ Ἑλλὰς τὴν ἐθνικὴν καὶ ἱστορικὴν αὐτῆς ἀποστολὴν, ἀλλὰ διὰ τῆς καταλλήλου δημοτικῆς θεσμοθεσίας, διὰ καὶ, ἀφείας τὰς μεγαλεπήβολους στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς παρασκευὰς εἰς τοὺς θύραθεν Μεσσίας, ἐσκέφθη τὴν τροποποίησιν τοῦ ἀτελεστάτου καὶ ἀνεπαρκεστάτου διὰ τὸν σκοπὸν τοῦ δημοτικοῦ ἡμῶν Νόμου.

Ἄτυχῶς ἐξήσκησε φαίνεται ποιὰν τινα ὑποβολὴν ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ δεύτερος οὗτος ὑπέβαλεν ὑπὸ τὴν ψήφον τῆς Βουλῆς, ὡς νομοσχέδιον, Νόμον ἐν Κρήτῃ ἤδη ἐφαρμοζόμενον, τὸν Νόμον περὶ κοινοτήτων.

Ἄγνοοῦμεν ὁποίας βλέψεις εἶχεν ὁ νῦν ἐν Ἑλλάδι πρωθυπουργὸς, ὅτε ὡς πρόεδρος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐν Κρήτῃ ἐπιτροπῆς εἰσηγεῖτο τὸν Νόμον περὶ κοινοτήτων, βεβαιοῦμεν ὅμως αὐτὸν καὶ τὴν κυβερνήσιν του, ὅτι ἡ κατάταξις τῆς Ἑλλάδος εἰς πέντε ἢ ἕξ χιλιάδας χωρῖδια φέροντα τὸ πομπῶδες ὄνομα τῶν Δήμων, οὔτε τὰ δημοτικὰ συμφέροντα ἐξυπηρετεῖ, ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἐθνικά.

Δυνατὸν νὰ ἀποβλέπη ἡ τοιαύτη τῶν Δήμων τῆς ὑπαίθρου χώρας ἐκμηδένησις εἰς κομματικούς καὶ ἐκλογικούς σκοποὺς ἐνδεχόμενον ὅμως, ἂν ὑποθέσωμεν ὡς ἀληθὲς τὸ γραφόμενον εἰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας, καὶ τὸ ὅτι οὐδένα σκοπὸν ἐπιδιώκει τὸ Νομοσχέδιον καὶ μόνον πρὸς δημοσκοπίαν ὑπεβλήθη καὶ ἵνα δικαιολογήσῃ τὴν οὐδόλως ἄλλως δικαιολογουμένην, ἀναβολὴν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, ἣτις παρὰ πολλῶν ὡς βεβαία θεωρεῖται. Θὰ συνεχίσωμεν.

Ἡ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΗΜΩΝ ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΗΣΙΣ

Πολλάκις ἀνεκινήθη τὸ ζήτημα, πῶς ὁ ἡμέτερος λαὸς διαβίωσας ὑπὸ πολίτευμα συνταγματικὸν καὶ κοινοβουλευτικὸν, μετὰ καθολικῆς μάλιστα ψηφοφορίας καὶ πλήρους ἐλευθερίας τοῦ τύπου, κυβερνῶν αὐτὸς ἐκυτὸν ἐλευθέρως, οὐ μόνον δὲν κατέστη πρότυπον βασιλείου ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἀλλὰ τὸναντίον κατέστη πρότυπον Κράτους στασίμου καὶ φθίνοντος. Ἡ πρώτη ἀπάντησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἶναι ὅτι ἐπταίσαν τὰ πρόσωπα, τὰ ὅποια κατὰ καιροὺς ἐκυβέρνησαν τὴν Ἑλλάδα ὡς βουλευταὶ καὶ ὡς ὑπουργοί. Ἡ ἀπάντησις αὕτη εἶναι ἀδυστάκτως ἀφελῆς καὶ δὲν δύναται νὰ σταθῇ ὀρθία ἀπέναντι τῆς ἀλλῆς ἀπάντησεως. Καὶ ποῖος ἐξέλεξε τοὺς κακοὺς τούτους κυβερνήτας ἢ ὁ Λαὸς; Ὅταν δ' οὗτοι ἐκλεχθέντες ἀπαξ καὶ δις, ἀπεδείχθησαν κακοὶ καὶ ἀνίκανοι, ποῖος ἐξηνάγκασε τὸν λαὸν νὰ τοὺς ἐκλέξῃ ἐκ νέου, ἀφοῦ τοὺς ἐγίνωσκε τοιοούτους; Ἐπταίσαν κατ' ἀρχὰς οἱ κυβερνήσαντες — ἔστω τοῦτο πρὸς στιγμήν — ἀλλ' ὅταν ὁ οἰκοδεσπότης, ὅστις εἶναι ὁ Λαὸς, διώρισεν αὐτοὺς καὶ πάλιν οἰκονόμους ἢ διευθυντὰς τοῦ οἴκου του, ἡ διώρισεν ἄλλους ἐπίσης ἀνίκανους ἢ ὀνηρούς καὶ τοῦτο διήρκεσεν ἐπὶ 67 ἤδη ἔτη, δύο τινα μόνον συμπεράσματα εἶναι δυνατὰ: ἢ ὅτι ἠπατήθη κατὰ τὴν ἐκλογὴν, ἢ ὅτι δὲν ἔχει καλλιτέρους, διότι βεβίως δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι τοὺς διώρισεν ἐν γνώσει καὶ ἐπίτηδες ὅπως παραλύσωσι τὸν οἶκον του. Λαὸς ὅμως ἀπατῶμενος ἐφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματός, τῆς ἐκλογῆς τῶν κυβερνητῶν αὐτοῦ ἐπὶ τόσον μακρὸν χρόνον, δὲν εἶναι βεβίως πραγ-

μικ δυνάτων. Ἐάν δὲ πάλιν ὑποτεθῆ ὅτι δὲν εἶχε καλλιτέρευς ἕνα τῶν ἐκλέξῃ, τότε δὲν θὰ ἦτο ἄξιός ἐλευθερίας. Λαὸς ὅστις δὲν ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ κυβερνήσῃ ἑαυτὸν, εἶναι ἀθροισμὸς οὐκ ἰσχυρῶν, ἀλλ' ἀτόμων ζητούντων ξένον δεσπότην, ἕνα τῶν προσφέρωσι τὴν γῆν καὶ τὴν τιμὴν τῶν τετάρων αὐτῶν καὶ τῆς πατρῴδος τῶν, τὸν ἰδρωτὰ καὶ τὸ αἷμα τῶν εἰς κέρμημα ξένων στεμμάτων ἀντὶ ἄσπου, οὐκ ἰσχυρῶν πολιτικῆς ἢ ἐθνικῆς, ἀλλ' ἀτομικῆς ἐλευθερίας ὑπάρξεως, ἐδῶ δὲν χωρεῖ κινεῖς μέσος ὅρος. Ἡ πτώσις ὁ λαὸς, ὡς μὴ δυνάμενος, ἢ μὴ ἔχων νὰ ἐκλέξῃ ἱκανοὺς ἐξ ἐκείνου κυβερνήτας, ἀφοῦ ἐκ τοῦ πολιτεύματος τοῦ αὐτοῦ ἐκείνου κυβερνᾷ, ἢ δὲν πταίει αὐτός. Ἀλλὰ τότε τίς πταίει; ἐξ ἄπαντος πταίει τις, ἀφοῦ πάντες θρηνηθῶμεν διὰ τὴν πολιτικὴν ἡλῶν κατάστασιν. Ἄλλοτε ἀπεδόθη ὑπὸ τινῶν τὸ πταίσμα εἰς τὴν Βασιλείαν, εἶπον ὅτι ὁ πρῶτος τῆς Ἑλλάδος βασιλεὺς παρεβίασε τὸ Σύνταγμα, πιέζων καὶ νοθεύων δι' ἐπεμβάσεων τῆς ἐκλογῆς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λαοῦ ψῆφον. Καὶ ἡ ἐκθρόνησις τοῦ Ὄθωνος ἀπέληξεν εἰς πικρὰν μετμελίαν τοῦ λαοῦ, διότι τὰ πράγματα ἐδεινώθησαν ἔκτοτε. Εἶπον ὅτι ἡ Βασιλεία τοῦ Γεωργίου ἐπτύσεν διότι ἐστράφη εἰς τὸ ἀντίθετον ἄκρον, ὅτι ἀφῆκεν ἀχλίωτον τὴν κοινοβουλευτικὴν πλειονοψηφίαν κλπ. Ὁ ἀκούων τὰς αἰτιάσεις ταύτας, ἀπειροῦ τῶν συνταγματικῶν ἀρχῶν γελᾷ διὰ τὴν πλάνην τῶν ταῦτα φρονούντων. Διότι ἀρκεῖ καὶ στοιχειώδης τις γνώσις τοῦ ἡμετέρου πολιτεύματος, ἵνα κατανοήσῃ πᾶς εὐσυνείδητος πολίτης ὅτι καὶ ἀληθεῖς ἀκόμη αἰ ὑποτεθῶσιν αἱ αἰτιάσεις αὗται, πάλιν δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ προέλθῃ ἐκείθεν τὸ κακὸν περὶ οὗ ἀσχυροῦμεθα. Δὲν ἀνεύχεται τίς ὅτι κακὸς συνταγματικὸς Βασιλεὺς δὲν δύναται νὰ καταστῇ μέχρι βελήμου τινος πρόσκομμα εἰς τὴν κωνοκὴν καὶ εὐρύθμω λειτουργίαν τοῦ πολιτεύματος, διότι βεβήκως ὁ λαὸς δὲν δύναται καθ' ἐκάστην ν' ἀλλάτῃ βασιλεῖς, ὡς ἀλλάσει βουλευτὰς καὶ δι' αὐτῶν τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ. Ἀλλὰ τὴν ἔσριν τῶν τοιούτων δυνάτων προσκομμάτων, ἂν τοιαῦτα ὑπῆρχον, παρέχει προχειρὸν αὐτὸ τὸ συνταγματικὸν καὶ κοινοβουλευτικὸν πολιτεῖμα διὰ τῆς παρεκτιμήσεως τῶν ὑπουργῶν.

Τῶ ὄντι τὸ Σύνταγμα ἀναγκάζει τὴν θεμελιώδη ἀρχὴν ὅτι διὰ τὰς πράξεις τοῦ ἀνευθύνου Βασιλέως, οἱ ὑπουργοὶ ὑπέχουσιν εὐθύνας ἐνώπιον τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ λαοῦ, ἐπομένως ὑπουργεῖον ἀποδοκιμαζόν πρᾶξιν τινὰ τοῦ Στέμματος, ἢ ὅπωςδήποτε διαφωνοῦν πρὸς αὐτὸ καὶ μὴ δυνάμενον νὰ πείσῃ τὸ Στέμμα ὅπως ἀποστῇ τῆς τοιαύτης πράξεως, ἢ ὅπως πρᾶξῃ ὅ,τι αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον κρίνῃ ὡς πρακτέον, ὁρεῖται ἀπαραιτήτως καὶ παρεκτιμᾶ νὰ καταθέσῃ τὴν ἀρχὴν, διότι ἄλλως θεωρεῖται συμφωνοῦν καὶ ἐγκρίνον, ἐπομένως ὑπεύθυνον διὰ τὰς πράξεις ταύτας, ὡς ἂν διέπραττον αὐτὰς αὐτοὶ οἱ ὑπουργοί. Τοιαύτη παρεκτίμησις ὑπουργεῖου κοινοβουλευτικοῦ στριζομένου δηλ. εἰς τὴν πλειονοψηφίαν τῆς Βουλῆς, εἶναι δικαίωμα τυρὶ πρὸς τὸν λαὸν ἰσχυρὰ καὶ πάροχος μεγάλης τιμῆς πρὸς τοὺς παρεκτιμώμενους, ὑπουργοὺς ὅτι προϋτίμησεν τῆς ἀρχῆς τὸ ἴδιον καθήκον, καὶ τοιαύτην εὐθεροσὴ πολιτεῖαν πᾶς λαὸς τιμᾷ ἄξιποτε ἐπαξίως. Ἐάν δὲ μετὰ τοιαύτην ζηλωτὴν ἀληθῶς παρεκτίμησιν ὁ Βασιλεὺς διαλύσῃ ἄπᾳξ ἢ καὶ πολλακίς τὴν βουλὴν, ὁ δὲ λαὸς διὰ τῶν νέων Βουλῶν ἐμμένῃ καὶ αὐθιῆς, ἐπιδοκιμαζόν τοὺς παρεκτιμώμενους τὴν ἀρχὴν Ὑπουργοῦς, τοῦτέστι ἀναδειξὴ ἐπικράτησιν τοῦ αὐτοῦ πολιτικοῦ κόμματος, ἄρα τῶν αὐτῶν ἀρχῶν καθιεροῦται πλέον νόμιμος πάλιν μετὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Στέμματος, εἰς ἣν κατ' ἀνάγκην τὸ Στέμμα θὰ ὑποχωρήσῃ, διότι ἄλλως ἢ πάλιν ἀπολήγει εἰς ἐπανάστασιν. Ὑπὸ τοιούτους συνταγματικούς ὅρους ὁ Βασιλεὺς ἀδυνατεῖ νὰ πρᾶξῃ τί ἀντίθετον πρὸς τὴν θέλησιν τῶν Ὑπουργῶν οἵτινες ἐν κοινοβουλευτικῇ πολιτεύματι παρεκτιμῶσι τὴν θέλησιν αὐτοῦ τοῦ λαοῦ.

Ἐάν λοιπὸν τὰ τοῦ Κράτους ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν διατελοῦσι κακῶς ἔχοντα, τοῦτο σημαίνει ὅτι οἱ ὑπεύθυνοι Ὑπουργοὶ συνέπραξαν, συνετέλεσαν εἰς τὰ αἴτια τῆς τοιαύτης

κακοδαιμονίας, εἴτε ὑποχωρήσαντες εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Στέμματος ἐν γνώσει τῆς ἐξ αὐτῆς βλάβης, ὅπως μὴ στερηθῶσι τῆς ἀρχῆς διὰ παρεκτίμησιν αὐτῆς, εἴτε πείσαντες τὸ Στέμμα νὰ ἐνεργήσῃ ὡς ἐνέργησε, εἴτε ὅτι καλῆ τῆ πίστει συνέπραξαν εἰς τὸ κακόν. Ἀλλὰ τότε ἀπεδειξῶν ἐκείτους ἀνικάνους εἰς τὸ καλῶς κυβερνᾶν καὶ πρέπει ν' ἀντικτασταθῶσι. Διότι πρέπει νὰ κατανοηθῇ καλῶς καὶ ἀκατηρυχθῇ ὡς ἀξίωμα ἀκατηρυχθήτων, ὅτι ἐν κράτει κοινοβουλευτικῇ ἢ χρηστή ἢ κακῇ διοίκησις εἶναι ἔργον αὐτοῦ τοῦ λαοῦ συμπράττοντος μετὰ τοῦ Βασιλέως διὰ τῶν ὑπουργῶν τοῦ. Πῶς λοιπὸν δύναται ὁ λαὸς εὐλόγως νὰ ἐπιρρίψῃ τὴν βλάβην εἰς τὴν Βασιλείαν εἰς ἣν αὐτὸς οὗτος διὰ τῶν ὑπουργῶν συνέπραξε;

Εἰς τοῦτο ἀντετάχθη ἡ ἀντίρρησης ὅτι ὁ Ὑπουργὸς δὲν δύναται κατὰ πᾶσαν τοιαύτην διαφωνίαν πρὸς τὸ Στέμμα νὰ παρεκτιμῇ τὴν ἀρχὴν, διότι πολιτικῶς αὐτοκτονεῖ, παύει νὰ ἔρχῃ καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ πρόγραμμά του.

Οὐδέποτε ἀρχὴ τὸσον πολιτικῶς εὐτελής καὶ ἀνήθικος ὑπεστηρίχθη μετὰ μείζονος ἀφελείας. Οἱ ταῦτα ὑποστηρίζοντες ὁμολογοῦσιν διαρρηδῶν ὅτι τὸ πρὸς τὸ Κράτος, ἄρα καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα, καθήκον τοῦ Ὑπουργοῦ εἶνε τόσον κατώτερον τῆς φιλοχρίας αὐτοῦ καὶ τοῦ κόμματος του, ὥστε εὐλόγως προτιμᾶται τὸ τελευταῖον. Ἡ ἀρχὴ αὕτη, ἐνῶ ἄφ' ἐνὸς ἀδικεῖ τὸν λαὸν, θεωροῦσα αὐτὸν τόσον ἐξηχρεωμένον, ὥστε νὰ μὴ δύναται ν' ἀποδώσῃ τὴν πρέπουσαν τιμὴν εἰς τὸν Ὑπουργόν του, τὸν μετ' αὐταπαρητήσεως παρεκτιμῶν τὴν ἀρχὴν ἔσριν τοῦ καθήκοντός του, τὸν πίπτοντα μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀλλ' ὑψόμενον ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθους, ἀφ' ἑτέρου ἐξευτελεῖ τὴν δύναμιν τοῦ λαοῦ ἀπέναντι τοῦ Στέμματος, διότι παρέχει εἰς τὸ Στέμμα τὴν πεποιθήσιν ὅτι δύναται νὰ συναλλάσσεται μετὰ τῶν κομμάτων, πρᾶττον μὲν αὐτὸ ὅ,τι θέλει, ἀλλὰ καὶ δίδον εἰς ἀντάλλαγμα ὅ,τι τὰ κόμματα ζητοῦσι παρ' αὐτοῦ.

Διὰ νὰ ἐξηγγέλωμεν τοιαῦτα ἀρχαί παρ' ἡμῶν καὶ μάλιστα δημοσίαι, αὐτὸ καὶ μόνον ἀρκεῖ νὰ παρεκτιμῇ τὴν ἔκπτωσιν, ἢ ὑπέστη παρ' ἡμῶν ἢ πολιτικῇ ἠθικῇ καὶ ἢ ἀντίληψιν τοῦ πολιτεύματος ἡμῶν.

Δὲν πταίει ὅθεν, μᾶλλον δὲν δύναται καὶ θέλων ἀλόγη νὰ πταίσῃ ὁ συνταγματικὸς Βασιλεὺς, διὰ τὴν κακοδαιμονίαν τοῦ Κράτους, ὅταν μόνος αὐτός, ἀνευ τῆς συμπράξεως τῶν Ὑπουργῶν, ἀδυνατῇ νὰ πρᾶξῃ τὸ κακόν καὶ ἐτι μᾶλλον νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ἀρχθὸν καὶ τὸ ὠφέλιμον. Ἀλλὰ κατὰ λοιπὸν κείναι τὸ πταίσμα, περὶ οὗ προσεχώσῃ.

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΟΡΓΑΝΩΤΑΙ

Ὁ ζῆλος μετὰ τὸν ὅποιον ἀνέλαβον τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τῶν οἱ Γάλλοι ἀξιοματικοί, πολὺ τοὺς τιμᾷ. Περιορισμένοι μετὰ μόρφωσιν μεγάλην καὶ ἐμφοροῦμενοι ὑπὸ τοῦ συναισθήματος τοῦ καθήκοντος, ἐργάζονται ὑπερανθρώπως. Εἰς τὸ Πεζικὸν, εἰς τὸ Προβολικὸν, εἰς τὸ Μηχανικὸν, εἰς τὸ Ἱπικὸν καὶ εἰς τὴν Ἐπιμελητείαν, πανταχοῦ ζητοῦν νὰ ἐφαρμόσουν τὰς νεωτάτας μεθόδους τῆς Πολεμικῆς τέχνης, ὥστε νὰ καταστήσουν τὸν Στρατὸν μας ἐφάμιλλον Ἐυρωπαϊκοῦ Στρατοῦ.

Ἐκεῖνο ποῦ γίνεται εἰς τοὺς Στρατῶνας, εἶνε πρωτοφανές.

Ὁ Στρατὸς μας γυμνάζεται. Καὶ τοῦτο διφύεται εἰς τοὺς οργανωτάς του, οἵτινες ἐλεύθεροι καὶ μὴ ἐληρωζόμενοι ἀπὸ ἀρχᾶς καὶ ἀνωτέρους, ἐκτελοῦν τὸ καθήκον των.

Οἱ ἀξιωματικοί μας, τὸ πλεῖστον κατηρημένοι θεωρητικῶς, ἐσπεροῦντο πρακτικῆς ἐξασκήσεως, διότι οἱ στρατιῶνες ἦσαν κενοὶ στρατιωτικῆς τῶν δληροσείας. Τὴν σήμερον οἱ στρατιῶται ἐπαρῆλθον εἰς τοὺς στρατῶνας των καὶ περιορίζονται μόνον εἰς τὰ στρατιωτικά των ἔργα.

Καὶ ἡ ἐργασία τῶν Ὀργανωτῶν δὲν περιο-

ρίζεται μόνον εἰς τὴν φρουρὰν Ἀθηνῶν, ἐπεκτείνεται εἰς ὅλας τὰς φρουρὰς καὶ ἐκεῖ ἐνθα ἀκόμη ὑπάρχει μικρὰ δύνამις στρατοῦ.

Εἰς ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα μεγάλη μεταβολὴ ἐπῆλθεν εἰς τὸν Στρατὸν μας.

Ἐάν ἐξακολουθήσῃ ἡ κατάστασις αὕτη καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ, θὰ μεταβληθῇ τελείως ἡ Ἐθνικὴ μας Πολιτικὴ, καὶ θὰ ἐκλείβουν αἱ ἀνησυχίαι καὶ ὑποχωρήσεις.

Ὁ Στρατὸς μας ἀναδιοργανοῦται τελείως καὶ τελειοποιεῖται ἀλματωδῶς.

Ὁ Ἕλληνας εἶνε φύσει στρατιωτικὸς καὶ προπαντὸς ἔχει τὸ συναισθημα τοῦ καθήκοντος.

Φαῦλον παρελθὸν ἐπὶ δεκαετηρίδας κατισχύσαν, κατερούλανε τὰ πάντα, τίποτε δὲν ἀφήκε ὑγιές, ὥστε ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν καταστροφὴν.

Καὶ τὰ ἐρεῖλια τῆς πολιτικῆς μας καταστάσεως, παρέσυραν καὶ τὸν Στρατὸν, ἀφωμοιώσαντα τοῦτον μετὰ τὴν ὅλην κατάστασιν τοῦ Κράτους.

Καὶ ὡς πρῶτον βῆμα τῆς ἀνορθώσεώς του, ἐσκέφθη τὸν Στρατὸν, καὶ ἐνεπιστεύθη τὴν ἀναδιοργάνωσιν αὐτοῦ εἰς τοὺς τετιμημένους Γάλλους ἀξιωματικούς, οἵτινες μ' ὄλον τὸν ζῆλον των ἀνέλαβον ν' ἀναδιοργανώσουν τὸν Στρατὸν μας, ἐπισχύοντες οὕτω τὸ ἔργον τῆς Ἀνορθώσεως.

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ κ. ΣΤΕΦ. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

Ἐν τῇ Ἀθηναϊκῇ «Ἐστία» ἐδημοσιεύθησαν αἱ δύο ἐπίσημοι προλόγοι τοῦ τιμητικοῦ γεύματος ὅπερ παρετέθη ἐν Κηφισσίᾳ, ἐπὶ τῷ πέρατι τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνταγματικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τὸν πρόεδρον αὐτῆς κ. Σ. Δραγοῦμην ὑπὸ τῶν ἀποτελεσάντων τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην μελῶν. Οἱ κ. κ. Σ. Δραγοῦμης καὶ Ν. Τριανταφυλλάκος ἦσαν οἱ ἐπίσημοι ῥήτορες. Ἡ προσηγηθεῖσα ὑπὲρ τοῦ κ. Δραγοῦμης πρόποισις τοῦ κ. Τριανταφυλλάκου σεμνὴ καὶ ἀπερίττως φιλόφρων, ἀπετέλει τὸν ἀραιωρδέστερον τύπον τῶν εἰς παρομοίας περιστάσεις ἐπιβαλλομένων λόγων, ὁ κ. Δραγοῦμης ὅμως φαίνεται λησμονήσας τὸ Ζηρῶνειον «Δεῖ τὸν πολιτικὸν εἰς νοῦν ἀποβάπτοντα προφέρεσθαι τὰς λέξεις» καὶ ὁ λόγος του ἐκδήλωσις πλείονος, ἢ ὅσην εὐλόγως μετριοφροσύνη ἐπέτρεπεν, ἀταρασκείας ἐν ἀρχῇ, μετέπειθεν εἶτα, διὰ τὸ ὑπέρογκον τοῦ πρὸς τοὺς συμπράκτορας αὐτοῦ φιλοφρονηματιοῦ, εἰς κολακείαν, ἵνα ἐν τέλει ἐκτραπῇ εἰς ἀλόγιστον ἐξύβρισιν πάσης ἐν τῇ χώρᾳ πολιτικῆς κορυφῆς διὰ τοῦ φειγᾶ, ὅτι καλῶς ἐπραξαν τὰ παλαιὰ κόμματα ἀποχωροῦσαντα ἀθρόον τῆς πολιτικῆς, ἵνα ὑποκαταστήσωσιν αὐτοὺς οἱ ἀποτελέσαντες τὴν παροῦσαν Βουλὴν νέοι, ὧν εἰς ἑκαστός εἶναι ἀνώτερος τῶν κατὰ περιφερείας ἀρχηγῶν τῶν παλαιῶν. Ἀπαντες οἱ ἐν Ἱερουσαλήμ παροικοῦντες, καὶ καλῶς εἰδότες ὅποιοι εἰσὶ καὶ πόσον ζυγίζουσιν οἱ ἐν τῇ Βουλῇ εὐρισκόμενοι καὶ τὴν λαϊκὴν παράκρουσιν ἐκπροσωποῦντες, εἰσὶν εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμῶσιν καὶ τὴν ἐννοίαν καὶ τὴν ἐκτασιν τῶν λόγων τοῦ κ. Δραγοῦμης. Ἀλλ' ἐνὸς ἀτόπου δοθέντος μυθρία ἔπονται. Ἀφοῦ ἐγένετο ἐν Γουδί, φυσικὸν ἦτο νὰ γίνῃ Πρόεδρος κυβερνήσεως, Πρόεδρος συνταγματικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὑβριστῆς τῶν πολιτικῶν κορυφῶν τῆς χώρας ὁ κ. Δραγοῦμης.

Φιλτάτη «Βῆμα»

Εἰς τινὰς τῶν ἐγκωρίων συναδέλφων σας, ὡς καὶ τὴν ἐν Ἀθήναις δοχομένην τὸν πυροῖχιον τοῦ Βενιζελισμοῦ «Παιρίδα» εἶδον δημοσιεύθην ὑπὸ τύπον δημοψηφίσματος κάτισχρον, κατὰ τε ποῖον καὶ ποσὸν ὑπογραφῶν, δήλωσιν ἐνίων Ἐργουπολιτῶν ἀπευθυνομένην πρὸς ἐκεῖνον ὅστις ἐτυχε — κατὰ τὴν παρομοιωδῆ καταστάσαν πλέον φράσιν τοῦ μακαρίτου Θ. Δηλιγιάννη — νὰ προϊσταται τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸν κ. Ἐλευθέριον Βενιζέλον, ἀλλ' οὔτε τὴν αἰτίαν, οὔτε τὸν σκοπὸν τῆς δηλώσεως ἐκείνης ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσω, καὶ θὰ σε παρεκάλουν, ἂν σοὶ εἶναι δυνατόν, καὶ ἂν γνωρίζῃς τι πλεσιότερον ἐμοῦ, ἐπὶ τοῦ ζητήματος, νὰ με φωτίσης. Ἐβεβαίωθησαν ἄραγε καὶ κατέστησαν ἀνι-

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΟΥ

Ο Πλάτανος

Μπρός τὸ Σεράκι τοῦ Ἀλῆ, τὸ μαρμαροκτισμένο, μὲ τὰ πυκνὰ καρφία του, ποῦ μοιάζει φυλακή, ἦταν μεγάλος πλάτανος, — δένδρο κατηρομένο, — πανύψηλος, ποῦ ἔβρισε τὰστρα ἢ κορυφή.

Ἀπὸ τοῦ Πίνδου τὰ θουνὰ τὸν φύτευσαν ἔκει πέρα, χρόνια τὸν ἔβλεπ' ὁ Παῖς μ' ἀπόκρυφον χαρὰ καὶ γὰ νὰ φθάσουν τὰ κλαδιά στὸν οὐρανὸ μὲ μέραι μὲ αἶμα τὸν ἐπέτιζε χρυρὰ καὶ φανερά.

Τί εἶδ' αὐτὸς ὁ πλάτανος κανεὶς ἄς μὴ βυτῆση, γὰ τί θὰ φρίξη, ἂν μάθη, τί ἔγεινεν ἐκεῖ, πόσους στὸν ἴσκιό ὁ Ἀλῆς εἶχε ἔμπαυλῆσει! ἀφοῦ τοὺς ἐβάσανε πρῶτα στὴν φυλακή!

Πόσαις οἱ γύφτοι — δῆμιαι — ἐστήσανε κρεμάλαις καὶ πόσα κρέμασε κορμὰ ἢ λύσσα τοῦ φονιά, πόσα σφουριά κα' ἀμύθια σουλέψαν στῆς κουρῆλαις, κόκκαλα νὰ τσακίζουν, νὰ στρίφουνε σουβλιά!

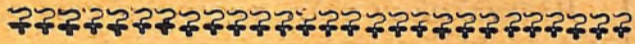
Μὰ ἴλεε καιρὸς ὁ πλάτανος νὰ χάσῃ τὸ καμάρι! Κάποιος εὐρέθη ἓνα πρῶτ' ἐπάνω κρεμασμένος, ἕνας παππᾶς ἠθέλησε τὸ λείψανο νὰ πάρῃ καὶ πρὶν γυρίσῃ βρέθηκε πιστάγκωνα δεμένος.

Σέρναν οἱ γύφτοι τὸν παππᾶ στὴν φριβερὰ κρεμάλαι, φεύγει ἡ ψυχὴ του καὶ μ' αὐτὴν κατάρη μωτικῆ, φρίξει μὲ μῆξ ὁ πλάτανος, τ'αἰχίσει ἢ κουρῆλαι καὶ πέφτει κάτω μὲ βοῆ τ' ἀμαρτωλοῦ δενδρί.

Ἐντρομος βλέπει ὁ Ἀλῆς ἀπ' τὰ καρφία μόνος τοῦ πλάτανου καὶ τοῦ παππᾶ μαζὴ τὴν χαλαμῶ, ἀναπνέει τὸ θερμὸ, ἂν νὰ ὄσπασε ὁ θρόνος, ἂν νὰ ὄε μπρός του τὸν φρικτὸ ἔδεο του σκοτωμῶ!

Μάιος 1911.

Φίλιππος Ἀδάμ

ἄληπιὰ εἰς τοὺς εὐδαίμονους ἐκείνους συμπολίτας μας τὰ ἀγαθὰ τῆς καλῆς τοῦ κ. Ε. Βενιζέλου διοικήσεως, γεροντὸς ὄλεο οὐδ' αὐτὸς ὁ ἴδιος, παρὰ τὸ ὠμολογημένον θάρος του, δὲν ἐτόλμησε νὰ βεβαιώσῃ, ἀλλὰ μᾶς παρέλεμψεν εἰς τὸ 1912, καὶ ἔσπευσαν νὰ τῶ δηλώσωσι τὴν πίσυν καὶ ἀφοσίωσιν των, ἢ μήπω; ἐσκέφθησαν οὐτοὶ χορήγει ἐνθαυρόσεως ἵνα προβῇ εἰς διάλυσιν Βουλῆς ἀρξαιμένης ἀπὸ τινος νὰ δεικνυταὶ κατὰ τὴν σκληροτραχίλος, πείθοντες αὐτὸν οὐτοὶ τὸ ἔθνος ἐξακολουθεῖ, ὡς καὶ ἐν τῶ παρελθόντι, οἰστορηματούμενον ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς ὀσπειρισμοὺς καὶ οὐτοὶ καὶ πάλιν ἢ πάνδημος ψῆφος αὐτὸν τοῦτον θὰ φέρῃ ἐν ἐπιληπιτικῶ ἐνθουσιασμῶ ἐπὶ τὸ Καλιτώλιον;

Περίεργος

Περίληψις Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ.

Ὁ παρὰ τῶ Πρωτοδικεῖω Σύρου δικαστικὸς κλητῆρ Δαμπρινὸς Γ. Τσιτσεκλῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Ἀπριλίου ἐνεστῶτος ἔτους (1911) καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 477 προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων κτημάτων, δηλοποιεῖ ὅτι τὴν 22 Μαΐου ἐνεστῶτος ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν, ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 12 μεσημβρινῆς ὥρας, ἐνώπιον ἐμοῦ, ἐν Ἀνω Σύρῳ καὶ ἔξωθι τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀγορᾶς κειμένου κερφείου τοῦ Δημοτρίου Καπέλλα (ιδιοκτησίᾳ Ἀντωνίου Σχλάχου) ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὰ ἑξῆς ἀκίνητα κτήματα.

1) Ἐνα οἰκόπεδον, κείμενον κατὰ τὴν θέσιν «Ἐπρόκαμπον» τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Σύρου, περιφρακτὸν διὰ τοίχου, διηρημένον εἰς δύο χωρίσματα. Εἰς τὸ ἐν τῶν χωρισμάτων εἶνε τρεῖς οἰκίσκοι ὧν οἱ δύο μονόοικοι καὶ ὁ ἕτερος ἐκ δύο διαμερισμάτων, εἰς ἕτερος οἰκίσκος ἡρειπωμένος καὶ μίξ ἀποθήκη μετὰ στέγης ἐκ τοίχου. Εἰς τὸ ἕτερον χωρίσμα ὑπάρχουσι τρεῖς ἀποθήκαι τελείως ἡρειπωμέναι, δύο οἰκίσκοι, δύο ἀποθήκαι πλκωστρωταί, εἰς σταῦλος, ἕτερος οἰκίσκος πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος, προκύλιον καὶ φρέαρ.

2) Ἐνα χωράφιον κείμενον εἰς τὴν αὐτὴν μετὰ τὸ ἄνω οἰκόπεδον θέσιν μετ' οὗ καὶ συνέχεται, περιτοιχισμένον περιέχον ἑπτὰ συκάς, μίαν ἀχλαδίαν, πέντε ροδιές καὶ μίαν ἀμυγδαλίαν. Τὸ χωράφιον τοῦτο μετὰ τοῦ συνεχόμενου ὡς

ἄνω οἰκόπεδου ἀποτελοῦσιν ἐν κτήμα ἐκτιμηθὲν αὐτὶ δρχ. 3000 ἐκτάσεως μέτρων τετραγωνικῶν 1400 79)ος καὶ πλησιάζον γύρωθεν μὲ δημοσίαις ὁδοῖς.

3) Ἐνα οἰκόπεδον ἐκτάσεως πεντακοσίων (500) περίπου τετραγωνικῶν μέτρων, περιέχον οἰκίαν συνισταμένην ἀπὸ οὐλοσπιν, τέσσαρα (4) δωμάτια, μὴχειρῆτον, πλυντήριο, αὐλὴν μετὰ τέντας, ἔτεραν αὐλὴν πρὸς τὸ ὀπισθεν μέρος, καὶ ἀποχωρητήριο, κείμενον ἐν τῶ χωρίῳ Ἐπισκοπεῖον τοῦ Δήμου Σύρου καὶ πλησιάζον γύρωθεν μὲ κτήματα Ἰωάννου Σωφώμου, τοῦ Ἱερῶ Νκοῦ τοῦ Προφήτου Ἥλιου (πρῶτον Μακρίας Μαντζολίνη), Φραγκούλη Δούναβη καὶ δρόμου, ἐκτιμηθὲν δὲ ἀντὶ δρχ. 1500.

Ἄπαντα τὰ ὡς ἄνω ἀκίνητα κτήματα ἀνήκοντα εἰς τὸν ὀφειλέτην Ἰωάννην Π. Κυριακόπουλον, κάτοικον πρῶτον Ἐρμουπόλεως ἤδη δὲ Πειραιῶς, τὸν ἐν πτωχεύσει διατελοῦντα καὶ εκπροσωπούμενον παρὰ τῶν ὀριστικῶν συνδικίων τῆς πτωχεύσεως αὐτοῦ Ἐμμαν. Βαρθολακά, Δ. Μάνθου καὶ Θ. Μπουκλάκου κτεσθῆθησαν ὑπὸ τοῦ ρηθέντος δικαστικοῦ κλητῆρος Λ. Τσιτσεκλῆ τῇ ἐντολῇ τοῦ ἐπισπεύδοντος ἀνεκτιστοῦ Ἰωάννου Μαρῶση, κτοίκου Ἐρμουπόλεως ἐπὶ τῶ τελεί τοῦ νὰ πληρωθῇ οὗτος τὴν ἀπείτην του ἐκ δρχ. 13, 273. 25, ὡ; καὶ τὰ ἔξωθι ἐκτελέσει μὲχρι πέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα ὑπερβελτιστήν, ὑπόχρουν εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ, ἐπὶ ποιῆ ἀναπλειστηριασμοῦ, τῶ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλῳ ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακύρωσεως. Ὅτι τὰ κτήματα δικαιοματα ἐχρῶνται τὸν ἀγοράστην. Ὅτι ὡς πρῶτη προσφορὰ ὠρίσθη παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος διὰ μὲν τὰ δύο πρῶτα ὡς ἄνω κτήματα τὰ εἰς «Ἐπρόκαμπον» τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 1000 χιλίων (1000) διὰ δὲ τὸ εἰς Ἐπισκοπεῖον τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 750.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τῇ 3 Μαΐου 1911.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος Συμβολαιογράφος Ἐρμουπόλεως

Νικόλαος Η. Κουντούρης

ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΑ

Μετὰ τὸ ἐκείνων οἰτινες ὑποφέρουσι ἐκ τοῦ στομάχου, μετὰ τὸ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχουσι βραδείας καὶ ἐπιπόνους χωνεύσεις, πλείστοι εἶνε οἱ νομίζοντες, ὅτι ἔχουσι ἀληθῆ στομαχικὴν πάθησιν καὶ καταλαμβάνονται ὑπὸ τρόμου. Ἐν τούτοις οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν ἀδίκως τρομάζουσι, διότι ἡ κακὴ λειτουργία τοῦ στομάχου τῶν προσέρχεται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς ἀνηθίας τοῦ ὀργάνου τούτου, ἡτις ὀφείλεται εἰς τὴν ἀναμικίαν κατὰσταςιν τοῦ πάσχοντος.

Ἡ ἀνηθία τοῦ στομάχου, αἰ βραδεῖται χωνεύσεις, εἶνε κατὰ τὰ ἄνω δέκα συμπτώματα ἐνδεικτικὰ τῆς ἀναμιξίς. Ὁ ἀθηθὴς δίδει μεγαλειτέρην προσοχὴν εἰς τὰ συμπτώματα τοῦ στομάχου καὶ φαντάζεται ὅτι εἶνε κοσσοβελωμένος ἐκ στομαχικοῦ νοσήματος, διότι ἀπατάται ἐκ τῶν ἰσχυρῶν πόνων, οἱ ὁποῖοι ἐπανλαμβάνονται κατόπιν ἐκάστου φαγητοῦ, ἐνθ ἀφίνει ὄλωσ ἀπαρτῆρτον τὴν ἀδυναμίαν. τὴν κόπωση, αἰτινες ἀναφίνονται ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ πολὺ ὀλιγώτερον τὸν ἐνοχλοῦσι. Οἱ στομαχικοὶ πόνοι, ἢ ἀδυναμία τοῦ στομάχου, ὀφείλονται εἰς ἀναμικίαν κατὰσταςιν. Συνεπῶς ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παθήσεων ἐκείνων, αἰτινες θεραπεύονται διὰ τῶν καταποτίων Πινκ.

Οἱ πάσχοντες πρὸ μικροῦ χρόνου ἐκ τοῦ στομάχου, ἐν δὲν ἐδοκίμασαν τὰ Καταποτία Πινκ, δὲν δικαιοῦνται νὰ εἰπωσιν ὅτι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ θεραπευθῶσι.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεία πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία δικριχὴ παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία Π. Καρθῶνη καὶ Βούλγαρη καὶ Λυγερᾶκη. Γενικὸς ἀντιπρόσωπος Δαμαλάς καὶ Σα ἐν Πειραιεῖ.

Τὰ γνήσια καταποτία Πινκ φέρουν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μετὰ τὸ ὄνομα Δαμαλάς καὶ Σια, ἔσωθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως ἐλληνιστί.

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΠΑΡΟΝ

Μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλομεν εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας τὴν ἐκδρομὴν τοῦ ὡς ἄριστα ἐνταῦθα λειτουργοῦντος Συνδέσμου τῶν Ἐργατῶν Ἀλληλοβοήθεια εἰς μίαν τῶν μεγαλιτέρων καὶ εὐφοροτέρων νήσων τῶν Κυκλάδων τὴν πολυτίμητον καὶ εὐλίμενον καὶ φιλοξενον Πάρον, γενησομένην τὴν μελαίριον Κυριακὴν 22 Μαΐου.

Εἶνε ἡ πρώτη ἔτος γενουμένη ἐκδρομὴ ἡτις, δύναται τις εἰπεῖν, ἔχει σκοπὸν τινα. Διότι εἶνε ἡ πρώτη ἐκδρομὴ ἡτις συνδιάζει τὴν τέρψιν μετὰ τῆς ὠφελείας καὶ τῆς ἐθικοθησκευτικῆς δι' ἀμέσου ἀντιλήψεως διδασκαλίας τοῦ Λαοῦ. Διότι τὰ λαλοῦντα πράγματα διδάσκουσι καὶ διαπαιδαγωγῶσι οὐσιαστικῶς καὶ αἰσθητικῶς τὸν λαόν. Ἐπὶ τούτῳ συγχαιρομεν τὸν ἐν λόγῳ Συνδέσμον, ὅστις κτενόνησεν πρῶτος οὗτος τὸν οὐσιώδη σκοπὸν τῶν ἐκδρομῶν. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ὁ Συνδέσμος Ἀλληλοβοήθεια, μετὰ τὸν πέρας εἰς Πάρον ἐκδρομὸντα Συνδέσμον Ἀργους ὁ «Φορυνεὺς» ἀνοίγει νέαν ὁδὸν ἐκδρομῶν σκοπὸν τινα ἐπιδιωκουσῶν. Αἱ ἐκδρομαὶ τοιοῦτόν τινα σκοπὸν δέον νὰ ἐπιδιώκωσι, ἦτοι τὴν τέρψιν μετὰ τοῦ ὠφελίμου καὶ ἰδίᾳ μετὰ τῆς ἐθικοθησκευτικῆς διδασκαλίας τῆς βάσεως ταύτης τῆς προόδου τῶν ἐθνῶν, διότι μόνον διὰ τῆς συνῆς καὶ ἀμέσου ταύτης ἐπισκέψεως καὶ παρατηρήσεως εἶνε δυνατὸν νὰ μορφωθῇ ἢ πρὸς τὴν ἐνδοξον Πατρίδα μας ἀγάπη καὶ πρὸς τὴν θρησκείαν ἀφοσίωσις, διὰ τῆς διεγέρσεως τοῦ ἐθικοθησκευτικῶ αἰσθηματος καὶ ἢ πρὸς τοὺς ὑποδοῦλους ἀδελφοὺς συμπάθεια καὶ προσπάθεια πρὸς ἔνωσιν μετ' ἡμῶν τῶν ἐλευθέρων, διότι ἡ Ἑλλάς ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον καὶ κατὰ πᾶν βήμα, κατὰ πᾶσαν σπιθαμὴν δύναται τις εἰπεῖν εἶνε πρότυπον διδασκαλίας ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ ἐνδιαφέροντος. Τοῦτο δὲ μαρτυροῦσι οἱ κατ' ἔτος ἐρχόμενοι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔξωτιν περιηγηταί, οἵτινες μόνον κατενόησαν νὰ συνδιάζωσι τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου ἐκ τῆς σαφεστερῆς ἐξετάσεως καὶ μελέτης τῆς τε παρούσης καὶ τῆς παρελθούσης ἀρχαίας προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Ἐθνῶν διὰ τῆς παρατηρήσεως καὶ ἐξετάσεως τῆς χώρας, αἰ δὲ Κυκλάδες νῆσοι εἶνε ἐκ τῶν μᾶλλον διαφερομένων τμημάτων τῆς Ἑλληνικῆς γῆς ἐνθα ἡκμασαν αἱ τέχναι, τὸ ἐμπόριον, ἢ βιομηχανία, ἢ ναυτιλία, αἰ ἐπιστῆμαι, ὡς μαρτυροῦσι τοῦτο τὰ ἀρχαία κειμήλια ἅτινα ἐγκλείονται εἰς τὰ σπλάγγνα τοῦ ἐδάφους καὶ ἅτινα φέρει εἰς φῶς ἢ σκαπάνη καὶ τὸ πτῦον καὶ ἅτινα ἀποτελοῦσιν ἀνεκτίμητον θησαυρὸν παρελθόντος μεγαλείου καὶ ἐθνικῆς δόξης. Ἡ Δῆλος π. χ. ἦτο τὸ παγκόσμιον προσκύνημα τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ. Ἡ δὲ Πάρος τὸ προσκύνημα τοῦτε ἀρχαίου καὶ τοῦ νῦν Ἑλληνισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ. Τὸ ὑπερυφάνως ἐκεῖ ὑψούμενον αὐτοκρατορικὸν Χριστιανικὸν Ἱερὸν Τέμενος τὸ σέμνωμα τοῦτο τοῦ Χριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἢ Ἐκατονταφυλιανῆ, ἢ ἱερὰ αὐτὴ μητρόπολις πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Χριστιανικῆς Ἑλλάδος, ἢ ἱερὰ Βηθλεέμ τῶν ἐν Ἑλλάδι Χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων, ὡς ἄγρυπνος φρουρὸς καὶ μαρτύριον παρελθόντος μεγαλείου καὶ δόξης καλεῖ τὸν φιλοπάτριδα καὶ φιλοτίμον καὶ φιλόχριστον Ἑλληνα ὅπως ἐπισκεφθῇ αὐτὴν καὶ θαυμάσῃ τὸ παρελθὸν μεγαλεῖον καὶ τὴν παρελθούσαν δόξαν τοῦ Χριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν ὁποῖαν ἀσύγγνωστος ἀδικφορία πρὸς τε τὴν Θρησκείαν καὶ τὸ ἔθνος τῶν συγχρόνων ἔρριψεν εἰς τὴν λήθην.

Ἡ Ἐκατονταφυλιανῆ εἶνε ὁ μοναδικὸς ἐν Ἑλλάδι ναὸς ὅστις καλεῖ καὶ προτρέπει εἰς διέγερσιν τῶν ὑψίστων αἰσθημάτων καὶ εἰς δράσιν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς ὑποδούλου αὐτῆς ἀδελφῆς, τοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει. Τίς λοιπὸν Ἑλληνα ἀληθῶς, τίς φιλοπάτρις καὶ ποῖον γνήσιον καὶ ἀληθῆς τέκνον τῆς ὀρθοδοξίας δὲν θὰ ποθήσῃ, δὲν θὰ θελήσῃ νὰ πατήσῃ τὸ ἐξηγιασμένον ἔλαφος τῆς Πάρου; νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ μοναδικὸν ἐν Ἑλλάδι τοῦτο μεγαλοπρεπὲς αὐτοκρατορικὸν κημεῖλιον τῆς χριστιανικῆς τέχνης, τὸ ὀλομάμαρον τοῦτο πολυτίμον μετ

γυλοργήμα ενός των ισχυροτέρων αυτοκρατο-
ρων του Βυζαντινού Έλληνισμού του Ιουστινι-
ανού, το κληροδοτήμα του το της προστασίας
και στύλου της Ορθοδοξίας της Αγίας Ελέ-
νης; Τις Έλλην δέν θά θελήση νά επισκεφθῆ
τῶ ἐν τῷ Νεῷ Θεωμάσιον μοναδικόν καί θεῖον
ἐκεῖνο σταυροειδές μικράριον βαπτιστήριον τῶν
πρώτων Χριστιανικῶν χρόνων, ὅπερ πολλοὺς
Έθνικοὺς μετέφερον διὰ τοῦ Ἀγιάσματος αὐ-
τοῦ ἀπὸ τοῦ σκότους τῆς εἰδωλοκρατείας εἰς
το φῶς τῆς Ορθοδοξίας; Τις ἀληθῶς Έλλην
δέν θά θελήση νά ἐξετάσῃ μετὰ προσοχῆς τὸ
ὑπερόχου λεπτοεργατικῆς τέχνης Θεωμάσιον μικ-
ράριον εἰκονοστάσιον καί ἀναγνώσῃ μετὰ κα-
τανύξεως τοὺς ἐπ' αὐτοῦ θεῖους στίχους τοῦ
ἀγαθίστου ὕμνου; Χεῖρε ὅτι ὑπάρχεις Βασι-
λέως καθέδρα, χαῖρε ὅτι βαστάζεις τὸν
βαστάζοντα πάντα; Τοὺς κίονας τοῦ εἰκο-
νοσταίου τὰς τρεῖς μεγάλας Θεωμάσιες Βυζαν-
τικῆς τέχνης καί πολλοῦ λόγου ἀξίας εἰκόνας
ἦτοι τὴν τοῦ Χριστοῦ, τὴν τῆς Θεοτόκου καί
τὴν τῆς Κοιμήσεως; Τις δέν θά δεηθῆ ὑπὸ
τὸν μεγαλοπρεπῆ θόλον τοῦ Νεοῦ ἐνώπιον τῆς
Θεωματοεργατικῆς Θεομήτορος; Τις δέν θά θελήση
νά γνωρίσῃ τὸ ἱστορικὸν καί Θεωμάσιον τέχνης
μικράριον καί μονοκόμματον Κουβούκλιον τῆς
ἀγίας Τραπεζῆς; Τις δέν θά θελήση νά πο-
τισθῆ ἐκ τοῦ ὑπὸ τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν αὐτο-
μάτως διὰ τῶν μικρῶν ἀναβλύζοντος δικυ-
γοῦ καί δροσεροῦ ἀγιάσματος, ὅπερ ἀναριθμή-
τους Έθνικοὺς ἐβαπτισε καί ἐπότισε καί ἐξη-
γίασε; Τις δέν θά θελήση νά ἐξετάσῃ μετὰ
προσοχῆς καί λεπτομερῶς τὴν Θεωμάσιον τέ-
χνην τοῦ ἁγίου νεοῦ καί τὰ περιστοιχοῦντα αὐ-
τὸν παρεκλήσια, τὸν γυναικωνίτην, τὴν μεγα-
λοπρεπῆ ὀλομάζμαρον εἴσοδον τοῦ νεοῦ μετὰ
τῶν συμβολικῶν ἀναγλύφων τῶν ἐπισκιαζόντων
τὸν πόθον τοῦ μαθητοῦ ἀρχιτέκτονος καί τὸν
φθόνον τοῦ ἀρχιτέκτονος διδασκάλου; Τις τέ-
λος δέν θά θελήση νά δεηθῆ πρὸ τοῦ Τάφου
τῆς Αγίας Θεοκτίστης ἥτις τὸν βίον ἐπὶ ὑπὲρ
τῶ 50 ἔτη δικτελέσασα ἐν στερίσει καί ἐρη-
μία ἡγίασεν;

Πεποιθήμεν ὅτι οἱ συμπολίται μας δέν θ' ἀ-
φίσωσι τὴν μοναδικὴν αὐτὴν περίστασιν νά
παρέλθῃ ἀνωφελῶς, ἀλλ' ὅτι θά σπεύσωσι νά
ἐπισκεφθοῦν μίαν τῶν Θεωματοτερόνων μας ἡρώων
ἢ οἱ κάτοικοι ὀνομαστοὶ διὰ τὴν φιλοξενίαν
τῶν μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας ἀναμένουσιν αὐτοὺς
ἐξασφαλίσθαι ἐξ ὀλοκλήρου τῆς ἀνέτου καί
τερπνῆς δικμονῆς αὐτῶν, πρᾶξ τε τῶν ἀρχῶν
τῆς Πάρου, τῶν Ἐφόρων τοῦ ἰδρύματος τῆς
Ἑκατονταφυλιανῆς καί τῆς Διοικήσεως
τοῦ προσηυτικωτάτου Συνδέσμου τῆς Ἀλλη-
λοβοηθείας, αἵτινες πᾶσαν κατέβηλλον προσ-
πάθειαν ὅπως ἡ ἐκδρομὴ αὕτη μείνῃ ἀλησμό-
νητος.

«Ο ΖΕΦΥΡΟΣ»

Ἐπὶ Θεωμάσιον τοπίου τῆς μαγευτικῆς
«Παρακοπῆς», ἐνθα ἡ γλῶσσά δέν πύει νά βλα-
στάνη καταπρασινοῦσα καί κληιδύουσα τὴν
ὄρασιν ὅπου αἱ πνεύσαι αὔραι τῶν γραφικῶν
βουνῶν τοῦ «Γερουσιῦ» καί τῶν περὶ αὐτὸ,
φέρουσιν τ' ἀρώματα τοῦ θύμου, τῆς μυρσίνης
καί τοῦ σχοίνου, ὅπου ὁ ζέφυρος, μυροβόλος καί
ἀθρόος, παίξει μετὰ χρυσᾶς ἀκτίνας τῆς φω-
ταυγοῦς Σελήνης, διακύνων τὰ μῦρα τὰ ἀπὸ
τῶν ἀνθῶν τῶν περὶ ἐπαύλεων ἐκπεμπόμενα,
ἐνθα ὁ ἥριζον καταγάλανος καί διαφανέστατος
προσμειδιᾶ ποικιλώτατος, ὅπου λεμονέα μετὰ
τῶν ἀδελφιδῶν αὐτῆς πορτοκαλέας καί κιννάμω-
νος ἄλλουσι πάντοτε καί οἱ κῆποι καί ἡ βλά-
στησις ὄργα, ἐνθα τὸ ὕδωρ διαυγές καί γλυ-
κύτατον ἀφθονεῖ ἐντὸς τῶν βχυστακῶν φρε-
άτων καί σκορπίζει τὴν ἀέναον δρόσον καί τὴν
ὑγίειαν, ὅπου ἡ κατὰ τὸ θέρος δικμονὴ εἶναι
ἐντρυφήμα καί ἡ καταικία εὐδαιμονία, ὅπου
τὸ αἶμα σφύρει, ἡ ζωὴ ἀναγεννᾶται, ὁ βίος
διαρρέει γαλύνιος καί εὐτυχῆς, ἀναγεύεται,
ἐν μέσῳ τῶν φυσικῶν καλλωνῶν, ἐν τῷ κέν-
τρῳ τοῦ ἀπερίττως θελατικῆς περιβάλλοντος
τοῦ θερινοῦ τούτου ἐνδικιτήματος, παρὰ τὴν
ἀμυγνιτὴν ὁδὸν καί τὸν Ἱερόν Νεὸν τοῦ Σταυ-
ροῦ, περίκομπον λειψιδεῖον πρὸς πλήρωσιν σο-
βροῦς ἐλλείψεως τοῦ συνοικισμού καί πραγμά-

τωσιν κοινοῦ αὐτοῦ πόθου, τὴν δημιουργίαν
Κέντου συναντήσεως, ἀξιοπρεποῦς εὐτευκτηρίου
τῆς ἀπαρτιζούσης τὴν κοινωνίαν τῆς «Παρα-
κοπῆς», πρὸς ὃ ἐδόθη τὸ πλήρες ποιήσεως
ὄνομα τοῦ ξανθοκόμου υἱοῦ τῆς περικαλλοῦς
Ἡοῦς τρυφεροῦ δὲ ἀδελφοῦ τοῦ Βορρέου; καί
Νότου, «Ζέφυρος», τῶν ἀνακτόρων τοῦ ὁποῦ
πρὸ δέκα ἡμερῶν ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος, διαπύ-
νας τοῦ Κου καί τῆς Κας Ἀντων. Μ. Μυρο-
γορδάτου οἰς «Τὸ Βῆμα» ἐκφράζει τὰ εἰλικρινῆ
συγχαρητήρια διὰ τὴν σύλληψιν καί πραγμά-
τωσιν τῆς ἰδέας εὐχόμενον τὴν ταχεῖαν ἀποπε-
ράτωσιν τοῦ ἔργου καί τὴν πλήρη εὐδοκίμησιν

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπε-
βλήθη προχθὲς εἰς τὴν Βουλὴν τὸ κάτωθι νο-
μοσχέδιον περὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν :

«Ἡ κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ προ-
σεχοῦς μηνὸς Ἰουλίου μέλλουσα νά ἐνεργηθῆ
ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν τῶν νέων δημοτικῶν
ἀρχῶν ἀναβάλλεται διὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν
τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ 1912. Ἡ ἐξουσία τῶν
ὑφισταμένων δημοτικῶν ἀρχῶν παρατείνεται
μέχρι τῆς ἐγκαιροῦς τῶν νέων, ἡ ὁποία
θά γίνῃ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1912, ἐὰν ἡ
ἐκλογὴ ἐνεργηθῆ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ
Ἰουλίου. Εἰς τοὺς συσταθησομένους μέχρι τῆς
ἐνεργείας τῆς ἐκλογῆς νέους δήμους, ἡ ἡμέρα
τῆς ἐγκαιροῦς τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ὁ-
ρισθῆσεται διὰ Β. Δικτάγματος. Ἄν ἐν τῷ
δικαστήριῳ τῆς παρατάσεως τῆς ἐξουσίας τῶν
νῦν ὑφισταμένων δημοτικῶν ἀρχῶν χρεῦσθαι θέ-
σις ἀρχῆου ἢ παρέρου δέν ἐνεργεῖται ἐκλογὴ
πρὸς πλήρωσιν τῆς πλὴν ἂν δέν ὑπάρχει
δημοτικῆς ἀρχῆς πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ
ἐκλιπόντος».

— Ὡς ἐπληροφόρηθημεν ἐκ θετικωτάτης
πηγῆς αἴριον ἀναμένεται ὁ κατὰ πλους τοῦ
Ἰταλικῆς Στόλου τῆς μεσογειοῦ, ἀποτελου-
μενος ἐκ τεσσαρῶν θωρηκτικῶν ἐκ τῶν μεγα-
λυτέρων.

— Καταπλεύσαν τὴν προχθὲς Τρίτην εἰς
τὸν λιμένα μας προερχόμενον ἐκ Σούδας τὸ
Ἰταλικὸν ἀντιτορπιλικὸν Garibaldino, τόνων
416 καί κυβερνήτην τὸν ἀντιπλοίαρχον κ. Do-
desco φέρων πλήρωμα 54 ἀνδρῶν ἀπῆρε τὴν
αὐτὴν ἡμέραν δ' ἀνοικτὴν θαλάσσαν.

— Νυλογεῖ εἰς τὸ ἡμέτερον λιμένα τὸ
Ἰταλικὸν εὐδρομον Coatit τόνων 1213 ὑπὸ
κυβερνήτην τὸν ἀντιπλοίαρχον κ. Mortola
Giseppe, φέρων πλήρωμα 149 ἀνδρῶν καί
προερχόμενον ἐκ Νυπλίου.

— Ὡς πληροφοροῦμεθα εἰς τὴν ἐν Πάρῳ
ἐκδρομὴν τοῦ Συνδέσμου τῆς Ἀλληλοβοηθείας,
θά συμμετάσχῃ κατ' ἀπόφασιν τοῦ κ. Ἐπι-
θεωρητοῦ καί ὀλοκλήρως ὁ Διδασκαλικὸς Σύλ-
λογος.

— Ἡ πρὸ ἡμῶν Σκοπευτικὴ Ἐταιρεία ἐκ-
πληροῦσα τὸν σκοπὸν τῆς διοργανοῦ τὴν 5 καί
12 Ἰουνίου Σκοπευτικῶν Διαγωνισμοῦς. Μετ'
εὐχρηστῆσεως δὲ παρατηρήσαμεν ὅτι εἰσή-
γαγεν καί τὸ δυσκόλον μηχανήμα πρὸς ἀντι-
κατάστασιν τῆς περιστεροβολίας : κοπιαστικὴν
ἀσκήσιν, ὠρσίαν ἀλλὰ σκληράν. Διὰ τοῦ δι-
σκοβόλου μηχανήματος ρίπτονται μικροὶ πύλι-
νοι δίσκοι εἰς τὸν ἀέρα ἀντὶ Περιστερῶν. Οἱ
δίσκοι εἶναι τοιοῦτου σχήματος ὥστε ἡ κατεύ-
θυνσις τῶν γίνεται ἀνώμαλος καθὼς ἡ πτώσις
πτηνοῦ καί ἀπαιτεῖται δεξιότης μεγίστη διὰ
νά τοῦ; ἐπιτύχῃ ὁ σκοπευτής. Καμμία ἄλλη
σκοπευτικὴ ἀσκήσις δέν παρέχει τόσας συγχι-
νήσεις, ὅσας ἡ κατὰ πύλων δίσκων καί καμ-
μία δέν εἶναι τόσον συντελεστικὴ εἰς τὴν μόρ-
φωσιν Σκοπευτῶν, ἀπαιτοῦσα ἐτοιμότητα, τα-
χεῖαν ἀντίληψιν, ψυχραιμίαν, καί ἐκτίμησιν
τῶν ἀποστάσεων. Ἐν Ἀγγλίᾳ εἶναι κατὰ
πολὺ διαδεδομένη ἡ ἀσκήσις αὕτη. Πρὸ ἡμῶν
τὸ πρῶτον εἰσάγεται ἤδη, εἰς μεθὰ δὲ βέβαιον
ὅτι χάρις εἰς τὴν Σκοπευτικὴν μας Ἐταιρίαν
ἡ ἀσκήσις αὕτη ἡ τόσον ὠρσία ὑπὸ πολλὰς
ἐπιφύεις θέλει καθιερωθῆ καί μάλιστα κατὰ
τῶς μῆνας τῆς διακοπῆς τοῦ κυνηγίου.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας τῆ ἐνεργείας
τοῦ βουλευτοῦ μας κ. Τριαντ. Ν. Παπαδάου

ἀπέστειλε πρὸς τὴν ἐνταῦθα Σκοπευτικὴν
Ἐταιρείαν δέκα χιλιάδας φυσίγγια.
— Πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ ἐνταῦθα Σκοπευ-
τικὴ Ἐταιρεία θέλει προκηρύξει Πεντακλαδικὸν
Σκοπευτικὸν Ἀγῶνα μετὰ χρηματικῶν
ἐπαθλῶν διὰ τὴν 26 Ὀκτωβρίου.

— Μετὰ διαιτῆ ἐν Παρισίοις διαμονὴν ἐνθα
παρηκολούθησε τὰς παραδόσεις τῶν δικασμο-
τέρων παθολόγων καί νευρολόγων, ἐπανῆλθεν
ὁ νεκρὸς συμπολίτης μας κ. Κωνστ. Τηλ.
Μάνθος ἰατρός.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Μετὰ ὀλιγοήμερον ἐνταῦθα διαμονὴν χάριν ἐπειγουσῶν
ὑποθέσεων τοῦ ἀπῆλθε καί πάλιν εἰς Ἀθήνας ὁ βουλευτῆς
τοῦ Νομοῦ μας κ. Δημ. Μάνθος.

— Μετὰ διήμερον ἐν Ἀθήναις διαμονὴν ἐπανέκαμψαν
ἐκεῖθεν τὴν παρελθούσαν Τρίτην οἱ καθηγηταὶ τοῦ παρ'
ἡμῶν Γυμνασίου κ. κ. Ν. Ι. Πολίτης, Α. Χωραφᾶς καί Γ.
Κουντούρης.

— Ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ πρωθιερεὺς τοῦ Ἱερ. Ναοῦ
Ἁγίου Νικολάου Πανος Ἀρχιμανδρίτης κ. Γαβριὴλ Κατα-
κουζηνός μετὰ τοῦ γαμβροῦ τοῦ κ. Νικ. Γαβριήλ.

— Διῆλθεν ἐντεῦθεν μεταβαίνων εἰς Νάξον ἐνθα ἰδιοῦσε
ὁ λοχαγὸς τοῦ Πεζικοῦ κ. Γ. Μαυρογένης.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Αὔριον Σάββατον (21 Μαΐου) τελούντες
ἐν τῷ Ἱερῳ Ναῳ τῶν Ταξιαρχῶν μετὰ τὴν
θεῖαν λειτουργίαν Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀνα-
παύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἐν Τρικινάλοις ἀ-
ποβιώσαντος προσφιλοῦς μας συζύγου, πα-
τρὸς, υἱοῦ, ἀδελφοῦ, ἀνεψιοῦ καί θεοῦ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΥΓ. ΔΑΠΟΝΤΕ

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καί φί-
λους ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσιν ἐν
τῷ βηθῆντι Ναῳ καί παραστῶσι κατὰ τὴν
ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐπι-
μνημόσυνον δέησιν.

- Ἐν Ἐρμουπόλει τῆ 20 Μαΐου 1911.
- Ἡ Σύζυγος: Τὰ Τέκνα
- Ἑλένη Δ. Δαπόντε Μοσχούλα
- Οἱ Γονεῖς: Αὔγουστος
- Μόσχα Αὐγ. Δαπόντε
- Εἰρήνη Ι. Μ. Καζαμία
- Οἱ Ἀδελφοὶ

- Νικόλ. Αὐγ. Δαπόντες, Λεωνίδας Αὐγ. Δαπόν-
τες, Ἀλέξανδρος Αὐγ. Δαπόντες, Ζαννῆς Αὐγ.
Δαπόντες, Μενέλαος Αὐγ. Δαπόντες, Εἰρηνοῦλα
Ν. Γουλιάμου, Μιχ. Ι. Μ. Καζαμίας, Νικόλ.
Ι. Μ. Καζαμίας, Δημήτριος Ι. Μ. Καζαμίας,
Μίνα Ι. Μ. Καζαμία, Εὐφροσύνη Ι. Μαρίνη,
Σπυρίδων Ι. Μ. Καζαμίας, Μαργαρίτα Α. Μ.
Καζαμία, Νικόλαος Γουλιάμος, Ἰω. Μαρίνης.
- Οἱ Θείοι: Οἱ Ἀνεψιοὶ

ΒΟΥΤΥΡΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

Εἰς τὸ παρὰ τὴν παραλίαν Κατάστημα
τοῦ κ. Κωνστ. Ρουσάλη ἐφθασαν τὰ Νέα
Βούτυρα Γάλακτος τὰ πεφημισμένα
Ὅρεινά Πουρναρίσα Λαμίας. Πωλοῦνται
χονδρικῶς μὲν πρὸς δραχ. 6.10 λιανικῶς
δὲ πρὸς δραχ. 6.40 κατ' ὄγκον.

Ἐνοικιάζεται ἐν Ἐπισκοπείῳ εὐά-
ερος καί εὐρύχωρος οἰκία. Πληροφο-
ρίαι παρὰ τῆ ἰδιοκτητρίᾳ Κυρία Μαρία
Χήρα Ἐμμ. Ἀνδρουλή.

Ἐνοικιάζεται ἡ ἐν Ἐπισκοπείῳ
διώροφος οἰκία τοῦ κ. Κωνστ. Ρουσάλη
ἔχουσα πάντα τὰ εἰς οἰκογένειαν χρήσιμα,
ἐν οἷς καί λουτήρα καί δεξαμενὴν καί
κῆπον. Ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω πρὸς
τὸν ἴδιον.

Μόνον εἰς τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ἐφη-
ρίδων ζητήσατε τὰ γνήσια Γαλλικὰ Βεονί-
κια διὰ τὰ ὑποδήματά σας, καθὼς καί Ἀγ-
γλικὰ Σαπούνια μόνον πρὸς 30 λεπτὰ ἐκα-
στον κυτίον.